

Sygn. akt VI GC 4/17/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

M. B.

przeciwko:

(...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 2 262,02 zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt dwa złote dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 506,88 zł (jeden tysiąc pięćset sześć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 4/17/3

UZASADNIENIE

Powód M. B. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 2 341,54 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 8 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 24 listopada 2015 r. samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanego J. K. został uszkodzony w wyniku zdarzenia drogowego. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...) i przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego stwierdził wystąpienie szkody częściowej i wypłacił z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 1 471,14 zł. Powód sporządził kalkulację naprawy szkody, w której określił wysokość szkody częściowej na kwotę 3 812,68 zł. Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 4 stycznia 2016 r. powód nabył wierzytelność od poszkodowanego. Powód dochodzi różnicy pomiędzy wysokością szkody według sporządzonej kalkulacji a wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem.

W dniu 31 października 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 2146/16/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że na skutek zgłoszenia szkody wszczął i przeprowadził postępowanie likwidacyjne w wyniku, którego – na podstawie sporządzonego kosztorysu – wypłacił odszkodowanie w wysokości 1 471,14 zł. Pozwany wyjaśnił, że zamontowanie nowych części w miejsce zużytych w 13-letnim samochodzie z wysokim przebiegiem byłoby znacznym przysporzeniem majątkowym i tym samym nie widzi podstaw do wypłaty większego odszkodowania.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 24 listopada 2015 r. samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanego J. K. został uszkodzony w wyniku zdarzenia drogowego. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest pozwany. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...) i przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego stwierdził wystąpienie szkody częściowej i wypłacił z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 1 471,14 zł.

Okoliczności bezsporne

W dniu 4 stycznia 2016 r. powód w drodze umowy cesji wierzytelności nabył od poszkodowanego J. K. wierzytelność z tytułu odszkodowania w związku z w/w zdarzeniem drogowym.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 10).

Powód sporządził kalkulację naprawy szkody, w której określił wysokość szkody częściowej na kwotę 3 812,68 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy (...) (k. 6-9).

Biegły sądowy M. D. ustalił, że koszt naprawy samochodu V. o nr rej. (...) przy użyciu oryginalnych części na okres zaistnienia szkody wyniósł 3 733,16 zł brutto. Zaznaczył, że użycie części nowych oryginalnych sygnowanych przez producenta, nie miałyby wpływu na zwiększenie wartości pojazdu po przeprowadzeniu naprawy.

Dowód: opinia biegłego sądowego (k. 60-67).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd uznał również za przekonującą i w konsekwencji mającą zasadnicze znaczenie dla definitywnego rozstrzygnięcia sprawy opinię biegłego M. D.. Należy zauważyć, że biegły dysponuje odpowiednią wiedzą dla sporządzenia przedmiotowej opinii, czego strony nie kwestionowały. Sąd nie miał zatem żadnych zastrzeżeń do metody jej opracowania. Przedmiotowa opinia jest rzetelna, fachowa i czyni zadość postawionej tezie dowodowej. Wnioski końcowe wynikające z opinii zostały sformułowane w sposób jednoznaczny, kategorię i zostały należycie umotywowane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłankę należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów

niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu powód w należyty sposób wykazał, iż skutecznie nabył przedmiotową wierzytelność od poszkodowanego.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Należy wskazać, iż w Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 r. o sygn. III CZP 32/03 wskazał, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Nadto Sąd Najwyższy wskazał, iż przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczania, która może być zróżnicowana, nie kompensowałoby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte przez podmiot dokonujący naprawy były wyższe od przeciętnych (wyrok SN z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51).

Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu motoryzacji na okoliczność ustalenia wysokości szkody w uszkodzonym pojeździe marki V. (...). Biegły sądowy ustalił wysokość szkody na kwotę 3 733,16 zł brutto. Sąd w całości przychyła się do stanowiska biegłego.

Należne powodowi odszkodowanie winno zatem wynieść 2 262,02 zł brutto (3 733,16 zł - 1 471,14 zł [kwota wypłacona przez pozwanego]). Sąd miał przy tym na uwadze, że odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, ustalone według cen części zamiennych i usług, obejmuje kwotę podatku od towarów i usług (VAT) w zakresie, w jakim poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2007 r., sygn. akt III CZP 150/06, OSNC 2007/10/144, Biul.SN 2007/5/9, Wspólnota (...), M. Prawn. 2008/19/1037). Poszkodowanemu nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT, wobec czego należne było odszkodowanie w kwocie brutto.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie za zasadne w części w związku z tym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 262,02 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo w zakresie pozostającej kwoty, tj. 79,52 zł (2 341,54 zł - 2 262,02 zł).

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W związku z tym, że powód uległ tylko co do nieznaczonej części swojego żądania Sąd postanowił obciążyć w całości kosztami procesu stronę pozwaną.

Na łączną kwotę kosztów postępowania strony powodowej złożyły się kwoty: 118 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 471,88 zł tytułem uiszczonej zaliczki na poczet sporządzenia opinii przez biegłego sądowego oraz 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia października 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) obowiązującego w dacie wniesienia powództwa, co daje łączną kwotę 1 506,88 zł.

SSR Jolanta Brzęk